

ד סיוון תשכ"ב | 06/04/1962

מעת לשכת העיתונות הממשלתית ויקפדייה נחלת הכלל

עיתונאי, היסטוריון וברון

אבא אחימאיר נולד ברוסיה בשנת 1897. בצעירותו למד בגימנסיה הרצליה בתל אביב, שב לרוסיה עם תחילת מלחמת העולם הראשונה, שם נוכח בזועות שאוון חולל הקומוניזם, והפרק ממעריך של תנומות השמאלי החברתי למتنגד קיצוני שלהם. לאחר נפילת אחיו מאיר (בעל שמו אימץ את שם המשפחה אחימאיר) בקרבות מלחמת האזרחים במזרח אירופה, עבר לוינה. שם כתב דוקטורט בפילוסופיה והיסטוריה, ושב לארץ. בהירה החל אחימאיר להתבלט כאחד העיתונאים והאנטלקטואלים הבולטים בתנועה הרביזיונית שיסיד באותה שנים זאב ז'בוטינסקי. אחימאיר קרא למלחמה חסרת פשות בשמאלו (ואף הודהה בתחילת המלחמה הפוליטית, הודהות שמננה הסתייג בהמשך השניים). הוא הקים את עיתון "חזית העם" ואת ארגון "ברית הברוניים" (שהאמין לצורך לכת בעקבותיהם של קנאי / ברינוויל רושלים), והוביל את המאבק בבריטים. נעצר בפרש רצח ארלוזורוב באשמת הסתה, וחוכה לאחר משפט סוער. אחימאיר, שהמשיך עוד שנים רבות בכתיבה מורתנית וסוערת, כתב מאות ערכים באנציקלופדיה העברית ונחשב כהיסטוריון וכפילוסוף מבריק. נפטר בד' בסיוון תשכ"ב (6.4.1962). הותיר אחיו את בתו זאהה, אשת חינוך וספרות, ואת בניו, יוסי ויעקב, עיתונאים ואישי ציבור בולטים.